

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoCsp/36/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118205362
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Šaligová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4118205362.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Šaligovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Renáty Pátrovičovej v spore žalobcov: 1/ J.. T. M., W., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. D. V. XXXX/X, XXX XX D. V., 2/ J.. J. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. D. V. XXXX/X, XXX XX D. V., zastúpených Mgr. Romanou Mravíkovou, advokátkou so sídlom Štefánikova trieda 2/3, 949 01 Nitra, proti žalovaným: 1/ mBank SPÓLKA AKCYJNA, so sídlom Prosta 18, 00-850 Varšava, Poľská republika, podnikajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom organizačnej zložky mBank S.A., pobočka zahraničnej banky, so sídlom Pribinova 10, 811 09 Bratislava, IČO: 36 819 638, zastúpenému spoločnosťou MCGA legal, s.r.o., so sídlom Partizánska 2, 811 03 Bratislava, 2/ O2 Slovakia, s.r.o., so sídlom Einsteinova 24, 851 01 Bratislava, IČO: 35 848 863, o zaplatenie sumy 33.800 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcov 1/, 2/ a žalovaného 1/ proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 16Csp/79/2019-366 zo dňa 24.05.2021 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku týkajúcom sa zaplatenia istiny p o t v r d z u j e .

II. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku týkajúcom sa zaplatenia úroku z omeškania a aj v zamietajúcom výroku m e n í tak, že žalovaný 1/ je povinný žalobcom 1/, 2/ zaplatiť 8% ročný úrok z omeškania zo sumy 25.497,02 eura od 31.05.2016 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku a v ostatnej zamietajúcej časti týkajúcej sa zvyšku uplatneného úroku z omeškania rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

III. Žalobcom 1/, 2/ priznáva voči žalovanému 1/ nárok na náhradu trov prvoinstančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného 1/ zaplatiť žalobcom 1/, 2/ sumu 25.497,02 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 04.05.2018 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol. Konanie v časti o zaplatenie sumy 8.302,98 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 24.05.2016 do zaplatenia zastavil. Žalobcom 1/, 2/ priznal voči žalovanému 1/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalobu voči žalovanému 2/ zamietol a priznal mu voči žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobcovia 1/, 2/ sa podanou žalobou zo dňa 04.05.2018 domáhali zaplatenia sumy 33.800 eur s príslušenstvom. Uplatnený nárok odôvodnili tým, že žalobkyňa 1/ uzavrela so žalovaným 1/ zmluvu o vedení bankových bežných a sporiacich účtov, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal zriadiť a viesť účet uvedený v "potvrdení o zriadení účtu" a účet otvorený v neskoršom termíne na základe dispozície majiteľa, schválenej žalovaným 1/, sa zaviazal

uschovávať peňažné prostriedky majiteľa a uskutočňovať na jeho príkaz peňažné zúčtovania. Žalobkyňa 1/ dňa XX.XX.XXXX vo večerných hodinách zistila, že jej prestala fungovať SIM karta evidovaná u žalovaného 2/ pre tel. č. XXXX XXX XXX. Následne dňa XX.XX.XXXX reklamovala nefunkčnú SIM kartu u žalovaného 2/, na základe čoho jej bola vystavená nová SIM karta na pôvodné telefónne číslo. Dňa XX.XX.XXXX kontaktoval operátor žalovaného 1/ žalobkyňu 1/ z dôvodu preverenia si autorizácie platby realizovanej dňa XX.XX.XXXX v celkovej výške 33.800 eur, ktorá bola poukázaná na účet s názvom A., č. účtu: B XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Žalobkyňa 1/ realizáciu platby poprela a dňa XX.XX.XXXX podala trestné oznámenie na neznámeho páchatela vo veci krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona. Žalobcovia sa domáhali zaplatenia škody vo výške 33.800 eur, ktorá im vznikla na základe konania žalovaného 1/, keďže disponoval s prostriedkami na základe príkazu vystaveného niekým, kto k tomu nebol oprávnený. Zároveň mali za to, že je daná aj zodpovednosť žalovaného 2/, pretože z jeho strany došlo k porušeniu obchodných podmienok tým, že tretej osobe poskytol náhradnú SIM kartu s rovnakým telefónnym číslom, na ktoré bol tejto osobe zaslaný bankou autorizačný prístupový kód, čo jej umožnilo previesť finančnú hotovosť z účtu žalobcov na účet tretej osoby bez ich súhlasu.

3. Súd prvej inštancie posúdil uplatnený nárok ako nárok žalobcov na zaplatenie pohľadávky voči žalovanému 1/, vyplývajúcej zo zmluvy o bežnom účte v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka a zákona č. 492/2009 Z. z., ktorý predstavuje lex specialis k ustanoveniam Obchodného zákonníka o zmluve o bežnom účte. Vychádzal z ustanovenia § 11 ods. 1, v ktorom je zakotvená povinnosť poskytovateľa platobných služieb platiteľa vrátiť platiteľovi sumu neautorizovanej platobnej operácie. Táto povinnosť je stanovená priamo zákonom, nejde tu o náhradu škody, na ktorú má platiteľ nárok podľa ods. 2 uvedeného zákonného ustanovenia, pričom táto v konaní ani uplatnená nebola.

4. Z vykonaného dokazovania nebolo sporné, že medzi žalobcami a právnym predchodcom žalovaného 1/ bola uzatvorená zmluva o vedení bankových bežných a sporiacich účtov. Žalobkyňa 1/ používala SIM kartu na základe zmluvy o poskytovaní telekomunikačných služieb uzatvorenou medzi A., B. B. T.Y., a žalovaným 2/. Súd mal za preukázané, že z účtu žalobcov vedeného u žalovaného 1/ došlo k neautorizovanému prevodu sumy 33.800 eur na účet tretej osoby bez vedomia a súhlasu žalobcov. Túto skutočnosť potvrdzuje aj trestné konanie vedené pod H.:Y.-XXX/X-M.-N.-XXX. Zo strany žalovaných nebola spochybnená a rozporovaná výška sumy uplatnená žalobcami. K neautorizovanému prevodu finančných prostriedkov došlo dňa XX.XX.XXXX prihlásením sa do internet bankingu treťou osobou. V tom čase nemala žalobkyňa 1/ prístup ku svojej SIM karte a nemohla obdržať ani autorizačný prístupový kód. V spore nebolo preukázané, že by žalobcovia 1/, 2/ porušili svoje zmluvné povinnosti; naopak, títo vykonali všetky primerané úkony na zabezpečenie ochrany vlastných personalizovaných bezpečnostných prvkov, tieto nijakým spôsobom nesprístupnili tretej osobe. K neautorizovanému vykonaniu platobnej operácie nedošlo v dôsledku podvodného konania žalobcov, prípadne úmyselným opomenutím, konaním s hrubou nedbanlivosťou alebo nesplnením jednej alebo viacerých povinností. Konštatoval, že u žalovaného 1/ už došlo k rovnakým udalostiam so škodlivým následkom ako v prípade žalobcov, pričom tieto boli aj predmetom konania pred súdom (konanie vedené na Okresnom súde vo M. pod sp. zn. 1C 229/15, na Okresnom súde R. V. pod sp. zn. 4Csp/24/2018, na Okresnom súde D. pod sp. zn. 7Csp/160/2017).

5. Súd prvej inštancie prijal záver, že banka ako špecializovaný obchodník musí niesť kvalifikovanú zodpovednosť za úroveň a kvalitu bankových služieb. Túto profesionálnu zodpovednosť nie je možné presúvať na klienta (majiteľa bežného účtu), ktorý má právo očakávať, že banka uskutoční jeho menom platby ním určeným osobám (§ 709 ods. 1 Obchodného zákonníka) tak, aby platba bola riadne a včas vykonaná (rozsudok NS ČR sp. zn. 29Odo/690/2001 zo dňa 08.01.2003). Žalovaný 1/ už predtým, ako došlo k neautorizovanému prevodu z bankového účtu žalobcov na iný účet vedel, že aj v minulosti došlo k iným neautorizovaným prevodom na účtoch jeho klientov, a teda mal možnosť a nepochybne aj povinnosť predvídať, že k takýmto protizákonným neautorizovaným prevodom môže dôjsť opakovane, k čomu reálne aj došlo. Na základe týchto skutočností považoval súd žalobu za dôvodne podanú, preto žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného 1/ na zaplatenie sumy 25.497,02 eura, pričom zohľadnil čiastočné späťvzatie žaloby v časti 8.302,98 eura s príslušenstvom.

6. Vo vzťahu k priznaným úrokom z omeškania uviedol, že nepovažoval za dôvodné určiť začiatok omeškania od nasledujúceho dňa po vykonaní prevodu, t. j. od XX.XX.XXXX ale odo dňa podania žaloby, t. j. od 04.05.2018 do zaplatenia, preto žalobu vo zvyšku uplatnených úrokov z omeškania zamietol.

7. Žalobu smerujúcu voči žalovanému 2/ zamietol, pretože nemal preukázanú aktívnu vecnú legitímáciu žalobcov, keďže zmluva o pripojení bola uzatvorená so spoločnosťou A., B.. B. T..Y.. Konštatoval, že napriek skutočnosti, že mobilné číslo patriace danej spoločnosti bolo využívané žalobcami na súkromné účely, nezakladá to ich aktívnu vecnú legitímáciu. Svoje závery súd oprel o ustanovenia § 778, § 779 Občianskeho zákonníka, § 5 písm. a) zákona č. 483/2021 Z. z. o bankách, § 261 ods. 6 písm. d), § 708 ods. 1, § 709 ods. 1, § 716 ods. 1, § 719a, § 374 Obchodného zákonníka, § 2 ods. 2, 19, § 8 ods. 1, § 10 ods. 1, § 11 ods. 1, § 25, § 92 ods. 12 zákona č. 492/2009 Z. z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o platobných službách“). Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil podľa § 255 ods. 1 CSP.

8. Proti tomuto rozsudku vo vyhovujúcej časti a v súvisiacom výroku o trovách konania podal žalovaný 1/ v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) CSP s tým, že súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že došlo k vade, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a napokon rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že zo znenia žaloby vyplýva, že žaloba žalobcov je koncipovaná ako žaloba o náhradu spôsobenej škody, uplatnenie iného nároku zo žaloby nevyplýva. Súd v rozsudku uviedol, že je viazaný žalobou, teda tým, ako žalobca vymedzil predmet konania. Nárok uplatnený žalobou je vymedzený opísaním rozhodujúcich skutkových okolností a žalobným návrhom (petitom), pričom právna kvalifikácia uskutočňovaná súdom je závislá od skutkových okolností. Súd následne uplatnený nárok posudzoval ako nárok na plnenie, zaplatenie pohľadávky žalobcov voči nemu, vyplývajúcej zo zmluvy o bežnom účte. Poukázal na rozpor, ktorý súd najprv skonštatoval s tým, že žalobcovia si uplatnili nárok aj titulom náhrady škody, pričom následne uviedol, že nejde o nárok na náhradu škody, ktorá v danom konaní ani uplatnená nebola. Súd prekvapivo a zároveň zmätočne nezohľadnil základnú argumentáciu žalobcov o ich nároku na náhradu škody. On sa v priebehu konania sústredil práve na vyvrátenie existencie predpokladov pre vznik škody, a právne posúdenie uvedené súdom v rozsudku je preňho prekvapivé a neočakávané, čím došlo k porušeniu predvídateľnosti súdneho rozhodnutia a princípu rovnosti zbraní v konaní. Skutočnosť, že žalobcovia vnímajú vykonanú úhradu ako „neautorizovanú“, automaticky neznamená, že táto je neautorizovaná v zmysle zákona o platobných službách. Predpoklad vzniku nároku žalobcov v podobe neautorizovania platby nebol v konaní vôbec preukázaný. Záver súdu je založený takmer výlučne na skutočnostiach uvedených žalobcami, ktoré však obsahujú rozpory uvedené žalobkyňou 1/ v civilnom a trestnom konaní, pričom tieto neboli odstránené a zakladajú dôvodné pochybnosti o skutočnom priebehu udalostí. Poukázal na rozpory v tvrdeniach, keď v trestnom konaní žalobkyňa uviedla, že jej SIM karta nefungovala iba krátky okamih dňa XX.XX.XXXX, pričom následne zistila jej nefunkčnosť až ráno XX.XX.XXXX (t. j. až do tohto okamihu nie je zrejmé, či fungovala alebo nie), a v civilnom konaní žalobkyňa tvrdí, že jej SIM karta nefungovala už večer dňa XX.XX.XXXX. Uvedenými rozpormi sa súd vôbec nezaoberal a neodstránil ich, iba stroho konštatoval, že žalobkyňa nemala reálne prístup k svojej SIM karte a k tomu, aby obdržala autorizačný prístupový kód. Z výpovedí uskutočnených v trestnom konaní nebolo vôbec vylúčené, či o vydanie novej SIM karty nemohol požiadať niektorý zo žalobcov sám. Z vykonaného dokazovania nie je vôbec zrejmé, komu bola nová SIM karta vydaná, či došlo alebo nedošlo k pochybeniu zo strany žalovaného 2/, alebo tretej osoby. Súd bez akéhokoľvek odôvodnenia prevzal výpoveď žalobcov a skutkový stav nimi uvedený v žalobe. Vôbec sa nevysporiadal s pochybnosťami a skutočnosťami, ktoré vyplynuli z výpovede pána V. v trestnom konaní, že bez dokladu totožnosti, prípadne splnomocnenia, nie je karta vydaná. Z jeho výpovede vyplynulo, že akékoľvek poskytnutie SIM karty inej osobe bolo kategoricky vylúčené a v konaní neexistuje žiadny dôkaz, že by táto SIM karta bola poskytnutá inej osobe. V konaní nebolo sporné, že k prihláseniu do internet bankingu boli použité prihlasovacie údaje žalobkyne 1/ a následne bolo použité telefónne číslo pre vykonanie transakcie, ktorú žalobcovia namietajú ako neautorizovanú. Z vykonaného dokazovania však nevyplýva, akým spôsobom sa mala dostať prípadná tretia osoba k týmto platobným údajom, pričom však je zrejmé, že k tejto skutočnosti nedošlo v dôsledku pochybenia na jeho strane, keďže neeviduje takýto únik údajov. Zo skutkového stavu uvedeného súdom nevyplýva, že transakcie nevykonali alebo nemohli vykonať samotní žalobcovia alebo osoba, ktorej mohli zveriť predmetné údaje. Žalobcovia si okrem uvedeného nesplnili svoju povinnosť oznámiť mu nefunkčnosť SIM karty. Tiež namietal, že žalobcovia na autorizáciu platieb používali telefónne číslo tretej osoby (spoločnosti A., B..T..Y.), a nie ich súkromné telefónne číslo. Okrem žalobcov mohol o vydanie novej SIM karty požiadať aj druhý konateľ spoločnosti J.. Q.

M., prípadne ním splnomocnená osoba. Takýto postup žalobcov napĺňa znaky hrubej nedbanlivosti a vylučuje jeho zodpovednosť. On nemal možnosť identifikovať, že ide o neautorizovanú transakciu alebo inak podozrivú transakciu. Prevod bol uskutočnený za použitia prihlasovacích údajov žalobcov, za použitia ich identifikačného prvku (overenie prostredníctvom tel. č.), na bankový účet, ktorý nebol v minulosti použitý na podozrivé transakcie. Takáto transakcia sa v zmysle § 8 ods. 1 zákona o platobných službách považuje za autorizovanú. Namietal, že žalobcovia v konaní nepreukázali uplatnenie žiadosti o nápravu v lehote predpokladanej § 9 ods. 1 zákona o platobných službách, ktorá je predpokladom nároku žalobcov. Záverom navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prípadne zmeniť a žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

9. Proti výroku, ktorým bol žalobcom priznaný úrok z omeškania a voči zamietajúcemu výroku, podali žalobcovia 1/, 2/ v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom namietali, že nárok na úrok z omeškania si uplatňovali dňom nasledujúcim po skutočnosti, kedy im bola odcudzená finančná hotovosť z účtu, t. j. XX.XX.XXXX. Súd im však priznal nárok na úrok z omeškania až odo dňa podania žaloby, pričom nie je zrejmé, na základe čoho dospel k takémuto záveru, ktorý je aj v rozpore s nimi predloženými rozhodnutiami, kedy súdy priznávali žalobcom nárok na úrok už dňom nasledujúcim po neoprávnenom prevode peňažných prostriedkov. Záverom preto navrhli, aby im súd priznal zo sumy 25.497,02 eura úrok z omeškania vo výške 8 % ročne od XX.XX.XXXX do zaplata.

10. Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného 1/ navrhli žalobcovia 1/, 2/ rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k istine potvrdiť. Uviedli, že v danom prípade bol zo strany súdu dodržaný princíp právnej istoty, ktorý spočíva najmä v očakávaní účastníkov sporu, že v rovnakých prípadoch bude súd aplikovať rovnaké právne normy a predpokladá aj rovnaké rozhodnutie veci. Dôležitou skutočnosťou bolo to, že išlo o neurčitý počet prípadov, pri ktorých sa preukázalo, že žalovaný 1/ nezabezpečil také opatrenia, ktorými by ochránil peňažné vklady svojich klientov. Žalovaný následne prijal opatrenia, prihlasovanie do internetbankingu už podlieha viacerým kontrolným povinnostiam, po splnení ktorých sa klient môže prihlásiť na svoj účet. Žalovaný 1/ podstatným spôsobom porušil svoje povinnosti pri ochrane vkladov klientov, keď napriek informáciám, že na účte s názvom M. A. dochádza k páchaniu trestnej činnosti, nevykonal úkony smerujúce k predchádzaniu vzniku škody. Žalovaný 1/ mal možnosť zablokovať pohyby na účte M. A. za účelom preukázania predchádzajúcich prevodov, a to aspoň na 48 hodín. Bolo známe aj to, že z predmetného účtu boli všetky finančné prostriedky vyberané v rôznych bankomatoch vo vyšších sumách, čo samo o sebe banky považujú za pochybné peňažné operácie a rušia takýmto subjektom účty. Pochybenie žalovaného 1/ je v danom prípade jednoznačne preukázané jednak z pohľadu nedostatočnej ochrany pri prihlasovaní do internetbankingu ako aj z pohľadu odignorovania upozornení na páchanie trestného činu. Poukázali na princíp koncentrácie konania a možnosť žalovaného 1/ predkladať dôkazy a poukazovať na nesúlad výpovedí pred súdom prvej inštancie. Odvolanie považujú za účelové, žalovaný 1/ nenavrhol žiadne dôkazy, ktorými by preukázal námietky uvádzané v odvolaní, nenavrhol výsluch žiadnych svedkov, prístup k veci bol z jeho strany strohý, čo samo o sebe potvrdzovalo, že si je vedomý rozsahu svojej zodpovednosti. Preto navrhli rozsudok v napadnutej časti istiny a trov konania potvrdiť.

11. Žalovaný 2/ vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného 1/ uviedol, že argumentáciu v odvolaní žalovaného 1/ považuje za účelovú v snahe vyhnúť sa zodpovednosti a preniesť ju na žalobcov, prípadne na neho, preto navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

12. Žalovaný 1/ vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcov a vyjadreniu žalovaného 2/ poukázal na skutočnosti a odvolacie dôvody uvádzané v jeho odvolaní. Zdôraznil zodpovednosť žalovaného 2/ pri poskytnutí náhradnej SIM karty. Žalobcovia sa vo svojom vyjadrení obmedzili na všeobecný opis skutkového stavu a jeho obviňovanie, avšak bez akejkoľvek právnej kvalifikácie alebo vyjadrenia sa k podstatným skutočnostiam, ktoré uviedol v odvolaní. Opakovane poukázal na skutočnosť, že nemal možnosť identifikovať, že má ísť o neautorizovanú transakciu alebo inak podozrivú transakciu. Prevod bol uskutočnený za použitia prihlasovacích údajov žalobcov a identifikačného prvku na bankový účet, ktorý nebol v minulosti použitý na podozrivé transakcie. Žalobcovia mu neoznámili nefunkčnosť autorizačného prostriedku. Nemohol mať preto vedomosť o tom, že autorizačný prostriedok môže byť aspoň potenciálne zneužiteľný. K žalobcom namietanej koncentrácii konania uviedol, že táto automaticky neznamená, že nie je oprávnený (na svoju obranu voči vydanému rozsudku) použiť žiadne argumenty, ktorými je spôsobilý vyvrátiť a poprieť závery súdu, deklarované vo vydanom rozsudku. Ďalej vo vyjadrení žalovaný 1/ uvádzal rovnaké argumenty, ktoré sú obsiahnuté aj v jeho odvolaní. Išlo o rozpory vo výpovediach žalobkyne v trestnom a v civilnom konaní, neoznámenie nefunkčnosti SIM karty,

používanie telefónneho čísla právnickej osoby na autorizáciu platieb, možnosť vyžiadania SIM karty druhým konateľom spoločnosti, nepreukázanie uplatnenia žiadosti o nápravu a naplnenie predpokladov, ktoré vylučujú jeho zodpovednosť vo vzťahu k žalobcom.

13. K vyjadreniu žalovaného 2/ sa vyjadrili žalobcovia, ktorí uviedli, že ak je žalovaný 1/ toho názoru, že žalovaný 2/ je rovnako zodpovedný, môže sa voči nemu domáhať regresného plnenia samostatnou žalobou.

14. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. CSP) prejednal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) a po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP) rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti týkajúcej sa istiny ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Vo výrokoch týkajúcich sa úroku z omeškania rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil a priznal žalobcom úrok z omeškania zo sumy 25.497,02 eura od 31.05.2016 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku a v zamietajúcej časti týkajúcej sa zvyšku uplatneného úroku z omeškania rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Zároveň v zmysle § 396 ods. 2 CSP rozhodol aj o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania. Vo výrokoch o zastavení konania v časti, zamietnutí žaloby voči žalovanému 2/ a priznaní trov žalovanému 2/ nadobudol rozsudok pre absenciu odvolania právoplatnosť.

15. Z obsahu spisu vyplýva ten skutkový stav, ktorý opísal súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku a z ktorého odvolací súd pri rozhodovaní o odvolaní žalovaného 1/ a žalobcov 1/, 2/ vychádzal. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že z účtu žalobkyne 1/ vedeného u žalovaného 1/ došlo k neautorizovanému prevodu sumy 33.800 eur na účet tretej osoby bez vedomia a súhlasu žalobcov, a preto žalovanému 1/ vznikla povinnosť podľa § 11 ods. 1 zákona o platobných službách vrátiť platiteľovi sumu neautorizovanej platobnej operácie. Súd prvej inštancie pri právnej kvalifikácii správne vychádzal zo skutkových okolností vyplývajúcich zo žaloby a z vyjadrení žalobcov v konaní. Súd totiž nie je viazaný tým, ako žalobca uplatnené skutočnosti právne posudzuje, a je nerozhodné, či žalobca kvalifikuje uplatnenú pohľadávku napr. titulom škody alebo bezdôvodného obohatenia. Sám súd v odôvodnení rozsudku (bod 28.) uviedol, že žalobcovia si síce uplatnili svoj nárok aj titulom náhrady škody, avšak vychádzajúc zo skutkových okolností prípadu posúdil nimi uplatnený nárok ako nárok na plnenie v zmysle § 11 ods. 1 zákona o platobných službách. Odôvodnenie súdu vo vzťahu k právnej kvalifikácii preto nepovažoval odvolací súd za zmatečné, ako namietal žalovaný 1/. Aj samotní žalobcovia vo vzťahu k uplatnenému nároku poukazovali v žalobe na uvedené paraagrafové znenie zákona.

16. Žalovaný 1/ v odvolaní namietal, že žalobcovia v konaní nepreukázali, že platba nebola autorizovaná, a vytýkal súdu, že jeho záver je založený takmer výlučne na skutočnostiach uvedených žalobcami, ktoré však obsahujú rozpory vo výpovedi žalobkyne 1/ v civilnom a trestnom konaní, týkajúce sa fungovania SIM karty. Námietku žalovaného 1/ ohľadom rozporov vo výpovediach žalobkyne k nefunkčnosti SIM karty posúdil odvolací súd ako novoty v konaní, ktoré sú podľa § 366 CSP neprípustné. Odvolacia argumentácia v podobe novôt je prípustná len za splnenia zákonom stanovených podmienok, a teda ak sa novoty týkajú procesných podmienok, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Námietka žalovaného 1/ ohľadom rozporov fungovania SIM karty nespĺňa ani jednu z uvedených podmienok prípustnosti novôt, a teda odvolací súd v súlade s ustanovením § 366 CSP na predmetnú námietku neprihliadol. Žalovaný 1/ totiž v konaní pred súdom prvej inštancie nespochybňoval, že SIM karta používaná žalobkyňou 1/ bola v čase vykonania platby nefunkčná. Svoju obranu skôr založil na skutočnostiach, že platobnú operáciu možno uskutočniť len po prihlásení sa do bezpečného prostredia internet bankingu, čo sa v danom prípade udialo, a preto on nemohol objektívne zistiť, že došlo k zmene technologického nosiča. Vytýkal žalobcom, že nevysvetlili, akým spôsobom sa osobe, ktorá vykonala spornú platobnú operáciu, podarilo získať prihlasovacie údaje do bezpečného prostredia internet bankingu, keďže ide o údaje, ktoré sú jedinečné, a bolo povinnosťou žalobcov tieto údaje nesprístupniť tretím osobám. Vyjadril domnienku, že žalobcovia pravdepodobne nedbanlivostným konaním porušili svoju povinnosť tým, že sprístupnili prihlasovacie údaje tretej osobe. Z vyjadrení žalovaného 1/ vyplýva, že nespochybňoval vykonanie spornej platobnej operácie treťou osobou, skôr kládol za vinu žalobcom, že nedbanlivostným konaním sprístupnili svoje údaje, na základe ktorých sa

tretia osoba prihlásila do internet bankingu a vykonanie platobnej operácie preto nevykazovalo žiadne znaky podvodného konania. On túto platobnú operáciu následne považoval za autorizovanú. Vzhľadom na takto postavenú obranu žalovaného 1/ bolo nadbytočné vysporiadavať sa s rozpormi ohľadom momentu nefunkčnosti SIM karty, keďže táto nebola v konaní sporná.

17. Ďalej žalovaný 1/ vyjadril v odvolaní pochybnosti, či o vydanie novej SIM karty nemohol požiadať niektorý zo žalobcov sám, že nie je vôbec zrejmé, komu bola nová SIM karta vydaná, či došlo alebo nedošlo k pochybeniu zo strany žalovaného 2/, alebo tretej osoby, či transakcie nevykonali alebo nemohli vykonať samotní žalobcovia alebo osoba, ktorej mohli zveriť predmetné údaje, že žalobcovia neoznámili nefunkčnosť SIM karty, že o vydanie novej SIM karty mohol požiadať aj druhý konateľ spoločnosti J.. Q. M., prípadne ním splnomocnená osoba, a tiež že nepreukázali uplatnenie žiadosti o nápravu v lehote predpokladanej v § 9 ods. 1 zákona o platobných službách. Všetky vyššie uvedené námietky mohol žalovaný 1/ uplatniť aj v konaní pred súdom prvej inštancie, keďže ich však neuplatnil, nie je možné ich použiť v odvolaní, pretože ide o novoty v odvolacom konaní, ktoré sú podľa § 366 CSP neprípustné.

18. Na spochybňovanie vyššie uvedených skutočností nemal žalovaný 1/ ani žiadny dôvod, keďže z vykonaného dokazovania bolo zrejmé, že peniaze boli z účtu žalobkyne 1/ prevedené na účet M. A., ktorý ním nikdy nedisponoval, pretože išlo o osobu tzv. bieleho koňa, ktorý bol len prostriedkom na získanie výnosov z trestnej činnosti osôb, ktoré boli v súvislosti s páchaním trestnej činnosti obvinené uznesením H.: W.-XX/K.-B.-XXXX zo dňa XX.XX.XXXX. Uznesením Okresného súdu K. II. sp. zn. 7Tp/2/2021 zo dňa 18.02.2021 (č. I. 356 spisu) boli preto finančné prostriedky vo výške 8.302,98 eura vrátené ich vlastníčke poškodenej, J.. T. M. W.. (žalobkyňa 1/) s odôvodnením, že je nepochybné, že zaistené peňažné prostriedky nepatria majiteľovi účtu.

19. Žalovaný 1/ tiež v odvolaní namietal, že v danom prípade išlo o autorizovanú platobnú operáciu. Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 492/2009 Z. z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase prevodu, ak platiteľ udelil súhlas na vykonanie platobnej operácie, platobná operácia sa považuje za autorizovanú. Podľa § 10 ods. 2 tohto zákona ak používateľ platobných služieb (platiteľ) popiera, že vykonanú platobnú operáciu autorizoval, pričom použitie platobného prostriedku bolo zaznamenané poskytovateľom platobných služieb, potom samotné použitie platobného prostriedku nie je dostatočným dôkazom, že platiteľ autorizoval danú platobnú operáciu alebo zapríčinil neautorizované vykonanie platobnej operácie v dôsledku podvodného konania, úmyselného opomenutia, konania s hrubou nedbanlivosťou alebo nesplnenia jednej alebo viacerých povinností podľa § 26. Z uvedeného vyplýva, že samotné použitie internet bankingu nie je dostatočným dôkazom, že žalobkyňa 1/ autorizovala spornú platobnú operáciu alebo zapríčinila neautorizované vykonanie platobnej operácie v dôsledku podvodného konania, úmyselného opomenutia konania s hrubou nedbanlivosťou alebo nesplnenia jednej alebo viacerých povinností podľa § 26. Keďže žalobkyňa 1/ neudelila súhlas na vykonanie platobnej operácie, nemožno túto operáciu považovať za autorizovanú. Vychádzajúc z § 11 ods. 1 vyššie uvedeného zákona je potom poskytovateľ platobných služieb platiteľa povinný okamžite vrátiť platiteľovi sumu neautorizovanej platobnej operácie. O vyššie uvedené ustanovenia zákona opreli žalobcovia aj svoj nárok uplatňovaný v konaní a súd prvej inštancie správne pri právnej kvalifikácii vychádzal zo skutkových okolností vyplývajúcich zo žaloby a z vyjadrení žalobcov. Žalobcovia totiž v konaní požadovali len vrátenie sumy platobnej operácie, ktorú neautorizovali.

20. Na základe uvedeného odvolací súd nepovažoval odvolanie žalovaného 1/ voči vyhovujúcemu výroku rozsudku za opodstatnené, a preto rozhodnutie v napadnutej vyhovujúcej časti istiny ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

21. Vo výrokoch o úrokoch z omeškania, ktoré odvolaním napadli žalobcovia 1/, 2/, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP čiastočne zmenil a priznal žalobcom 8% ročný úrok z omeškania zo sumy 25.497,02 eura od 31.05.2016 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku uplatneného úroku z omeškania tento rozsudok potvrdil. Žalobcovia si totiž uplatnili úrok z omeškania od XX.XX.XXXX, teda deň nasledujúci po neautorizovanom prevode peňazí z účtu. V tento deň však ani žalobcovia a zrejme ani žalovaný 1/ (ktorý si autorizáciu platby overoval u žalobcov dňa XX.XX.XXXX), nemali o spornom prevode vedomosť. Sami žalobcovia v žalobe uviedli, že až dňa XX.XX.XXXX boli kontaktovaní operátorom žalovaného 1/, ktorý si preveroval autorizáciu platby na účet s názvom A.. Žalobcovia sa teda až v tento deň dozvedeli o prevode peňazí z ich účtu bez ich autorizácie. Pre posúdenie omeškania žalovaného 1/ s vrátením sumy neautorizovanej platby

je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné vychádzať zo znenia § 11 ods. 1 zákona o platobných službách, podľa ktorého je poskytovateľ platobných služieb platiteľa povinný okamžite vrátiť platiteľovi sumu neautorizovanej platobnej operácie. Keďže tak žalobcovia, ako aj žalovaný 1/ získali jednoznačnú vedomosť o neautorizovanej platobnej operácii až dňa XX.XX.XXXX, mohol sa žalovaný 1/ dostať s plnením v zmysle § 11 ods. 1 citovaného zákona do omeškania až dňa 31.05.2016, a preto od tohto dňa vznikol žalobcom nárok na úrok z omeškania z dlžnej sumy. Vo zvyšku uplatneného úroku z omeškania od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX odvolací súd nárok žalobcov vzhľadom na uvedené nepovažoval za opodstatnený.

22. Keďže súd návrhu žalobcov vyhovel a zároveň vyhodnotil, že zastavenie konania v časti zaviniť žalovaný 1/, patrí žalobcom 1/ a 2/ voči žalovanému 1/ v súlade s § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 a § 396 ods. 2 CSP nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v plnom rozsahu. V odvolacom konaní boli tiež úspešní žalobcovia 1/, 2/, a z tohto dôvodu im patrí aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP. O výške týchto trov v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštalcie po právoplatnosti rozsudku odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštalcii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).